

Poslanica Galaćanima

¹ Pavao, apostol - ne od ljudi ni po kojem čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga uskrisi od mrtvih - ² i sva braća koja su sa mnom: Crkvama u Galaciji. ³ Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista, ⁴ koji sam sebe dade za grijehе naše da nas istrigne iz sadašnjega svijeta opakoga kao što je volja Boga i Oca našega, ⁵ komu slava u vijeke vjekova! Amen. ⁶ Čudim se da od Onoga koji vas pozva na milost Kristovu tako brzo prelazite na neko drugo evanđelje, ⁷ koje uostalom i ne postoji. Postoje samo neki koji vas zbunjuju i hoće prevratiti evanđelje Kristovo. ⁸ Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evanđelje mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je proklet! ⁹ Što smo već rekli, to sad i ponavljam: navješćuje li vam tko neko evanđelje mimo onoga koje primiste, neka je proklet. ¹⁰ Doista, nastojim li ovo pridobiti ljude ili Boga? Ili idem li za tim da ljudima ugodim? Kad bih sveudilj nastojao ljudima ugađati, ne bih bio Kristov sluga. ¹¹ Obznanjujem vam, braćo: evanđelje koje sam navješćivao nije od ljudi, ¹² niti ga ja od kojeg čovjeka primih ili naučih, nego objavom Isusa Krista. ¹³ Ta čuli ste za moje negdašnje ponašanje u židovstvu: preko svake sam mjere progonio i pustošio Crkvu Božju ¹⁴ te sam u

židovstvu, prerevno odan otačkim predajama, nadmašio mnoge vršnjake u svojem narodu. ¹⁵ Ali kad se Onomu koji me odvoji već od majčine utrobe i pozva milošću svojom, svidjelo ¹⁶ otkriti mi Sina svoga da ga navješćujem među poganima, odmah, ne posavjetovah se s tijelom i krvlju ¹⁷ i ne uziđoh u Jeruzalem k onima koji bijahu apostoli prije mene, nego odoh u Arabiju pa se opet vratih u Damask. ¹⁸ Onda nakon tri godine uziđoh u Jeruzalem potražiti Kefu i ostadoh kod njega petnaest dana. ¹⁹ Od apostola ne vidjeh nikoga drugog osim Jakova, brata Gospodinova. ²⁰ Što vam pišem, Bog mi je svjedok, ne lažem. ²¹ Zatim dođoh u krajeve sirijske i cilicijske. ²² Osobno pak bijah nepoznat Kristovim crkvama u Judeji. ²³ One su samo čule: "Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju je nekoć pustošio" ²⁴ i slavile su Boga zbog mene.

2

¹ Zatim nakon četrnaest godina opet uziđoh u Jeruzalem s Barnabom, a povedoh sa sobom i Tita. ² Uziđoh po objavi i izložih im - napose uglednijima - evanđelje koje propovijedam među poganima da ne bih možda, ili da nisam, trčao uzalud. ³ Čak ni Tit, pratilac moj, premda Grk, nije bio prisiljen obrezati se, ⁴ i to radi uljeza, lažne braće, koja se ušuljaše da vrebaju slobodu koju imamo u Kristu Isusu, ne bi li nas učinili robovima. ⁵ Ne, ni načas im nismo popustili, nismo se podložili: da istina evanđelja ostane kod vas! ⁶ A oni koji štogod znače

- bili oni što bili, nije mi do toga, Bog ne gleda tko je tko - ti uglednici, uistinu, ništa nisu pridometnuli. ⁷ Nego naprotiv, vidjevši da mi je povjereno evanđelje za neobrezane, kao Petru za obrezane - ⁸ jer Onaj koji je bio na djelu po Petrovu apostolstvu među obrezanima, bio je na djelu i po meni među poganima - ⁹ i spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa i Ivan, smatrani stupovima, pružiše meni i Barnabi desnice zajedništva: mi ćemo među pogane, a oni među obrezane! ¹⁰ Samo neka se sjećamo siromaha, što sam revno i činio. ¹¹ A kad Kefa stiže u Antiohiju, u lice mu se usprotivih jer je zavrijedio osudu: ¹² doista, prije nego stigoše neki od Jakova, blagovao je zajedno s poganima; a kad oni dođoše, počeo se povlačiti i odvajati bojeći se onih iz obrezanja. ¹³ Za njim se povedoše i ostali Židovi te je i Barnaba zaveden tom prijetvornošću. ¹⁴ Ali kad vidjeh da ne hode ravno, po istini evanđelja, rekoh Kefi pred svima: "Ako ti, Židov, poganski živiš, a ne židovski, kako možeš siliti pogane da se požidove?" ¹⁵ Mi smo podrijetlom Židovi, a ne "grešnici iz poganstva". ¹⁶ Ali znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa povjerovasmo da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po djelima Zakona jer se po djelima Zakona nitko neće opravdati. ¹⁷ Ako se pak po tome što zaiskasmo opravdati se u Kristu očitovalo da smo i mi grešnici, nije li onda Krist u službi grijeha? Nipošto! ¹⁸ Doista, ako ponovno

gradim što sam bio srušio, pokazujem da sam prijestupnik. ¹⁹ Ta po Zakonu ja Zakonu umrijevah da Bogu živim. S Kristom sam razapet. ²⁰ Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene. ²¹ Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

3

¹ O bezumni Galaćani, tko li vas općara? A pred očima vam je Isus Krist bio ocrtan kao Raspeti. ² Ovo bih samo htio doznati od vas: jeste li primili Duha po djelima Zakona ili po vjeri u Poruku? ³ Tako li ste bezumni? Započeli ste u Duhu pa da sada u tijelu dovršite? ⁴ Zar ste toliko toga uzalud doživjeli? A kad bi doista bilo uzalud! ⁵ Onaj dakle koji vam daje Duha i čini među vama silna djela, čini li to zbog djela Zakona ili zbog vjere u Poruku? ⁶ Tako Abraham povjerova Bogu i uračuna mu se u pravednost. ⁷ Shvatite dakle: oni od vjere, to su sinovi Abrahamovi. ⁸ A Pismo, predviđevši da Bog po vjeri opravdava pogane, unaprijed navijesti Abrahamu: U tebi će blagoslovljeni biti svi narodi. ⁹ Tako: oni od vjere blagoslivlju se s vjernikom Abrahamom. ¹⁰ Doista, koji su god od djela Zakona, pod prokletstvom su. Ta pisano je: Proklet tko se god ne drži i tko ne vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona. ¹¹ A da se pred Bogom nitko ne opravdava Zakonom, očito je jer: Pravednik će od vjere živjeti. ¹² Zakon pak

nije od vjere, nego veli: Tko ga vrši, u njemu će naći život. ¹³ Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom - jer pisano je: Proklet je tko god visi na drvetu - ¹⁴ da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri. ¹⁵ Braćo, po ljudsku govorim: već i ljudski valjan savez nitko ne poništava niti mu što dodaje. ¹⁶ A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: “i potomcima” kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest Kristu. ¹⁷ Ovo hoću kazati: Saveza koji je Bog valjano sklopio ne obeskrepljuje Zakon, koji je nastao četiri stotine i trideset godina poslije, i ne dokida obećanja. ¹⁸ Doista, ako se baština zadobiva po Zakonu, ne zadobiva se po obećanju. A Abrahama je Bog po obećanju obdario. ¹⁹ Čemu onda Zakon? Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima preko posrednika. ²⁰ Posrednika pak nema gdje je samo jedan. A Bog je jedan. ²¹ Zar je dakle Zakon protiv obećanja Božjih? Nipošto! Jer da je dan Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi doista proizlazila iz Zakona. ²² Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh da se, po vjeri u Isusa Krista, obećano dade onima koji vjeruju. ²³ Prije dolaska vjere, pod Zakonom zatvoreni, bili smo čuvani za vjeru koja se imala objaviti. ²⁴ Tako nam je Zakon bio nadzirateljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo. ²⁵ A otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem. ²⁶ Uistinu,

svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu. ²⁷ Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. ²⁸ Nema više: Židov - Grk! Nema više: rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! ²⁹ Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.

4

¹ Hoću reći: sve dok je baštinik maloljetan, ništa se ne razlikuje od roba premda je gospodar svega: ² pod skrbnicima je i upraviteljima sve do dana koji je odredio otac. ³ Tako i mi: dok bijasmo maloljetni, robovasmo počelima svijeta. ⁴ A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podlošan ⁵ da podložnike Zakona otkupi te primimo posinstvo. ⁶ A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: "Abba! Oče!" ⁷ Tako više nisi rob nego sin; ako pak sin, onda i baštinik po Bogu. ⁸ Onda dok još niste poznavali Boga, služili ste bogovima koji po naravi to nisu. ⁹ Ali sada kad ste spoznali Boga - zapravo, kad je Bog spoznao vas - kako se sad opet vraćate k nemoćnim i bijednim počelima i opet im, ponovno, hoćete robovati? ¹⁰ Dane pomno opslužujete, i mjesece, i vremena, i godine! ¹¹ Sve se bojim za vas! Da se možda nisam uzalud trudio oko vas! ¹² Postanite, braćo, molim vas, kao ja jer i ja postadoh kao vi. Ničim me niste povrijedili. ¹³ Znete: prvi sam vam put za bolesti navješćivao evanđelje. ¹⁴ Svoju kušnju,

moje tijelo, niste ni prezreli ni odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjega, kao Krista Isusa.

¹⁵ Gdje je sada ono vaše blaženstvo? Svjedočim vam doista: kad bi bilo moguće, oči biste svoje bili iskopali i dali mi ih. ¹⁶ Tako? Postadoh li vam neprijateljem propovijedajući vam istinu?

¹⁷ Oni revnuju za vas, ne časno, nego - odvojiti vas hoće da onda vi za njih revnujete. ¹⁸ Dobro je da se za vas revnuje u dobru uvijek, a ne samo kad sam nazočan kod vas, ¹⁹ dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama. ²⁰ Htio bih sada biti kod vas, pa i jezik promijeniti, jer ne znam što bih s vama. ²¹ Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakona? ²² Ta pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne. ²³ Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od slobodne snagom obećanja. ²⁴ To je slika. Doista, te žene dva su Saveza: jedan s brda Sinaja, koji rađa za ropstvo - to je Hagara. ²⁵ Jer Hagara znači brdo Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu jer robuje zajedno sa svojom djecom. ²⁶ Onaj pak Jeruzalem gore slobodan je; on je majka naša. ²⁷ Pisano je doista: Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš, podvikuj od radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena više djece ima negoli udana. ²⁸ Vi ste, braćo, kao Izak, djeca obećanja. ²⁹ I kao što je onda onaj po tijelu rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i sada. ³⁰ Nego, što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina njezina jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom

slobodne. ³¹ Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego slobodne.

5

¹ Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva! ² Evo ja, Pavao, velim vam: ako se obrežete, Krist vam ništa neće koristiti. ³ I ponovno jamčim svakom čovjeku koji se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon. ⁴ Prekinuli ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati; iz milosti ste ispali. ⁵ Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo pravednost, nadu svoju. ⁶ Uistinu, u Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego - vjera ljubavlju djelotvorna. ⁷ Dobro ste trčali; tko li vas je samo spriječio da se više ne pokoravate istini? ⁸ Ta pobuda nije od Onoga koji vas zove! ⁹ Malo kvasca cijelo tijesto ukvasa. ¹⁰ Ja se uzdam u vas u Gospodinu: vi nećete drukčije misliti. A tko vas zbunjuje, snosit će osudu, tko god bio. ¹¹ A ja, braćo, ako sveudilj propovijedam obrezanje, zašto me sveudilj progone? Onda je obeskrijepljena sablazan križa! ¹² Uškopili se oni koji vas podbunjuju! ¹³ Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju služite jedni drugima. ¹⁴ Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinjoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga! ¹⁵ Ako li pak jedni druge grizete i glođete, pazite da jedni druge ne proždrete. ¹⁶ Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela! ¹⁷ Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se

jedno drugomu protivi da ne činite što hoćete. ¹⁸ Ali ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom. ¹⁹ A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, ²⁰ idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, ²¹ zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti. ²² Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, ²³ blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona. ²⁴ Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama. ²⁵ Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo! ²⁶ Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni druge, ne zaviđajmo jedni drugima!

6

¹ Braćo, ako se tko i zatekne u kakvu prijestupu, vi, duhovni, takva ispravljajte u duhu blagosti. A pazi na samoga sebe da i ti ne podlegneš napasti. ² Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov! ³ Jer misli li tko da jest štogod, a nije ništa, sam sebe vara. ⁴ Svatko neka ispita sam svoje djelo pa će onda u samom sebi imati čime se dičiti, a ne u usporedbi s drugim. ⁵ Ta svatko će nositi svoj teret. ⁶ Koji se uči Riječi, neka sva dobra dijeli sa svojim učiteljem. ⁷ Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti! ⁸ Doista, tko sije u tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha

će žeti život vječni. ⁹ Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti! ¹⁰ Dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, ponajpače domaćima u vjeri. ¹¹ Gledajte kolikim vam slovima pišem svojom rukom. ¹² Svi koji se hoće praviti važni tijelom, sile vas na obrezanje, samo da zbog križa Kristova ne bi trpjeli progonstvo. ¹³ Ta ni sami obrezani ne opslužuju Zakona, ali hoće da se vi obrežete da bi se mogli ponositi vašim tijelom. ¹⁴ A ja, Bože sačuvaj da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet rasset i ja svijetu. ¹⁵ Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego - novo stvorenje. ¹⁶ A na sve koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega - mir i milosrđe! ¹⁷ Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom tijelu nosim biljege Isusove! ¹⁸ Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo! Amen

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7